

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.490 van 2 mei 1996
in de zaak A. 59.921/VII-12.711.**

In zake : de n.v. GRAMMET,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. VAN PASSEL,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Frankrijklei 146

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. VAN DIEVOET,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Koningsstraat 15.

tussenkommende partij :

de stad VILVOORDE.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. GRAMMET op 16 september 1994 heeft ingediend om de
vernietiging te vorderen van het bij besluit van 22 juni
1994 van de Vlaamse minister van Openbare Werken,
Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden
goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. 64
"Werkhuizenstraat" genaamd, van de stad Vilvoorde,
bestaande uit een bestemmingsplan en stedenbouwkundige
voorschriften, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad
van 26 juli 1994;

Gelet op het arrest nr. 52.609 van 30 maart
1995 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van
het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst
van 7 juli 1995;

Gelet op de beschikking van 18 juli 1995 die de tussenkomst van de stad Vilvoorde toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. BOVIN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van de verzoekende partij en van de tussenkomende partij;

Gelet op de beschikking van 12 oktober 1995 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 november 1995, op welke datum de zaak tot de terechtzitting van 17 november 1995 werd uitgesteld;

Gehoord het verslag van Staatsraad M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. SERVAIS die, loco Advocaat M. VAN PASSEL verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat A. VERLAENEN die, loco Advocaat M. van DIEVOET verschijnt voor de verwerende partij en die tevens loco Advocaat K. VAN ALSENOY verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. BOVIN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij eigenaar is van een perceel grond gelegen te Vilvoorde, Radiatorenstraat, 51, kadastraal bekend Sectie E,

nr. 66s3; dat dit perceel volgens bij het koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgesteld gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse bestemd is tot "industriegebied"; dat bij besluit van 29 juli 1991 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Vilvoorde aan de n.v. GRAMMET de bouwvergunning werd verleend voor het oprichten van een loods op voormeld perceel; dat op 8 augustus 1991 aan de n.v. GRAMMET een milieuvergunning werd afgegeven voor tien jaar voor het exploiteren van een inrichting voor recuperatie van papier en karton; dat haar op 13 februari 1992 een nieuwe vergunning werd verleend voor het exploiteren van een inrichting voor ver doorgedreven recuperatie van papier en karton, glas, hout, metaal, steenpuin en kunststof voor een termijn, eindigend op 8 augustus 2001; dat het bestreden bijzonder plan van aanleg het eigendom van de n.v. GRAMMET bestemt tot "industriezone";

Overwegende dat het bestreden bijzonder plan van aanleg met betrekking tot de "industriezone" in een reeks bijzondere bepalingen voorziet die zijn opgenomen in artikel 2.12. en die luiden als volgt :

"Inrichtingen met overwegend als bestemming opslag en/of die hinder teweegbrengt van welke aard ook, hetzij geur, geluid, luchtbevuiling, overdreven zwaar transport, ... zijn uitgesloten.

(...)

Enkel de afvalstoffen afkomstig van de inrichtingen gevestigd binnen de grenzen van het BPA, mogen opgeslagen worden, eventueel verwerkt worden en afgevoerd worden door de daartoe aangewezen erkende bedrijven en/of instellingen en dit voor zover daartoe de vereiste milieuvergunning is verkregen.

Elke andere vorm van afvalstoffen wordt uitgesloten binnen deze zone.

Bedrijven die momenteel over een exploitatie- en/of milieuvergunning beschikken dewelke in strijd zou zijn met de schikkingen van het huidig BPA dienen zich in overeenstemming te brengen met het BPA ten laatste op de vervaldag van de voornoemde exploitatie- en/of milieuvergunning.

Uitbreidingen en/of aanpassingen kunnen niet worden toegestaan indien er geen overeenstemming is met de schikkingen en voorschriften van huidige BPA. (...)" ;

Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel aanvoert dat luidt als volgt :

"Middel afgeleid uit een schending van artikel 16 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening en van de Stedebouw;

Doordat het bestreden besluit inhoudelijk niet overeenstemt met de bepalingen van voormeld artikel 16;

Aangezien dit artikel 16 als volgt bepaalt :

'Het Bijzonder Plan van Aanleg geeft voor het deel van het gemeentelijk grondgebied aan :

1. De bestaande toestand;
2. De gedetailleerde bestemming van de sub twee van artikel 15 bedoelde gebiedsdelen;
3. Het tracé van alle in het bestaande verkeerswegennet te brengen wijzigingen;
4. De voorschriften betreffende de plaatsing, de grootte en de welstand van de gebouwen en afsluiten, alsmede die betreffende de binnenplaatsen en tuin.

Het kan bovendien aangeven :

5. De voorschriften betreffende het aanleggen en uitrusten van de wegen, de bouwvrije stroken en de beplantingen;
6. De plaatsen die bestemd worden voor het aanleggen van groene ruimten, bosreservaten, sportvelden en begraafplaatsen, alsmede voor openbare gebouwen en voor monumenten;
7. Indien een ruilverkaveling of herverkaveling nodig blijkt, de grenzen van de nieuwe kavels, onder vermelding dat die grenzen door het Schepencollege kunnen worden gewijzigd met goedkeuring van een minister.

De hierboven opgesomde voorschriften kunnen eigendomsbeperkingen inhouden, met inbegrip van bouwverbod.

Wanneer een streek, gewest of algemeen plan bestaat, richt het Bijzonder Plan zich naar de aanwijzigingen en bepalingen ervan, en vult ze aan. Het kan er desnoods van afwijken.

(...)'

Dat het bestreden besluit niet overeenstemt met artikel 16 daar het bepalingen bevat, o.m. in punt 2.12. 'industriezone' welke totaal geen verband houden met stedebouwkundige bepalingen;

Dat hierin immers milieutechnische voorwaarden en verbodsbepalingen worden opgelegd;

Dat deze voorwaarden het voor verzoekster in concreto onmogelijk maken een winstgevende activiteit te blijven uitoefenen daar zij enkel afvalstoffen afkomstig van de inrichtingen gevestigd binnen de grenzen van het BPA mag opslagen, eventueel verwerken en afvoeren;

Dat het bestreden besluit immers elke andere vorm van afvalstoffen uitsluit binnen de zone;

Dat verzoekster wel mag blijven uitbaten op de wijze zoals zij thans uitbaat (dit in strijd met de schikkingen van het BPA), doch zich in overeenstemming moet brengen met het BPA ten laatste op de vervalldag van de exploitatie en/of milieuvergunning.

In de tussenliggende periode kan verzoekster geen enkele uitbreiding of aanpassing aanvragen noch toegestaan krijgen als zij in overeenstemming is met de schikkingen en voorschriften van het bestreden BPA.

Aangezien zulke bepalingen niet tot voorwerp van een BPA dienen te behoren, doch bepalingen zijn die opgelegd worden in de milieuvergunning die toegekend wordt aan de aanvrager-exploitant.

Dat het bestreden besluit in strijd is met de letter en de geest van artikel 16 van de wet op de ruimtelijke ordening en stedenbouw en enkel de bedoeling heeft verzoekster te elimineren";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt :

"Verzoekster werpt op dat het bestreden besluit inhoudelijk niet overeenstemt met de bepalingen van voormeld artikel 16 van de Stedenbouwwet.

Dat zulks geenszins het geval is.

In casu beweegt het Bijzonder Plan van Aanleg zich niet in de milieuwetgeving, maar binnen het haar geboden wettelijke kader (artikel 44 § 4).

Er dient tevens opgemerkt dat gelet op de nieuwe schikkingen met betrekking tot de milieuwetgeving de doelstellingen juist in de richting liggen van een koppeling van het stedenbouwkundig kader aan dit van de milieuaspecten.

De koppeling van de stedenbouwkundige vergunning met de milieuvergunning binnen de milieuwetgeving is duidelijk : het is juist één der doelstellingen -in het kader van de opties die zijn genomen binnen de milieuwetgeving- een gelijkschakeling te bekomen, zodat er geen tegenstrijdigheden zouden kunnen ontstaan bij eventuele vergunningen binnen de grenzen van het BPA n° 64.

Bijgevolg is het middel ongegrond";

Overwegende dat de verzoekende partij hierop als volgt repliceert :

"(...)

Dat het B.P.A. nochtans precies tot gevolg heeft dat er tegenstrijdigheden worden gecreëerd doordat, ondanks eerdere bouw- en milieuvergunningen voor de activiteit van verzoekster, nu teruggekomen wordt op de uitgebreidheid van die vergunningen.

Aangezien bovendien een schending van artikel 16 van de Wet van 29 maart 1962 bewezen is doordat het B.P.A. door onder meer het verkeer binnen de zone van het B.P.A. te willen beperken/regelen - door de verkeershinder zagezegd ten gevolge van de activiteiten in de woongebieden gelegen in de onmiddellijke omgeving tegen te gaan - het toepassingsgebied van 'gedetailleerde bestemmingsvoorschriften' te buiten gaat.

(...)"

Overwegende dat de tussenkomenende partij laat gelden :

"(...)

Het is duidelijk dat het B.P.A. zich naar het algemeen belang op stedenbouwkundig vlak richt en leefbaarheid binnen de diverse bestemmingsgebieden nastreeft.

Bij de formulering - in dit geval het ontwerp B.P.A. - dienen uiteraard de nodige beleidsopties te worden genomen op ruimtelijke, stedenbouwkundige, sociaal, economisch en ecologisch vlak.

Eén der doelstellingen van de milieuwetgeving gaat trouwens in de richting van de koppeling van het stedenbouwkundig kader aan dit van de milieu-aspecten.

Verder wordt uitdrukkelijk herhaald dat aan de verworven rechten niet geraakt wordt (zie trouwens uitdrukkelijk de tekst van het B.P.A.).

Er is dan ook geen sprake van het 'eliminieren' van verzoekende partij, integendeel, doch enkel waar zij een vergunning voor heeft, en de overheids hier een beleidsoptie genomen heeft om in dit gebied geen zwaardere belasting te voorzien";

Overwegende dat artikel 16 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw bepaalt :

"Het bijzonder plan van aanleg geeft voor het deel van het gemeentelijk grondgebied aan :

1. de bestaande toestand;
2. de gedetailleerde bestemming van de sub 2° van artikel 15 bedoelde gebiedsdelen;
3. het tracé van alle in het bestaande verkeerswegennet te brengen wijzigingen;
4. de voorschriften betreffende de plaatsing, de grootte en de welstand van de gebouwen en afsluitingen, alsmede die betreffende de binnenplaatsen en tuinen.

Het kan bovendien aangeven :

5. de voorschriften betreffende het aanleggen en uitrusten van de wegen, de bouwvrije stroken en de beplantingen;

6. de plaatsen die bestemd worden voor het aanleggen van groene ruimten, bosreservaten, sportvelden en begraafplaatsen, alsmede voor openbare gebouwen en voor monumenten;

7. indien een ruilverkaveling of herverkaveling nodig blijkt, de grenzen van de nieuwe kavels, onder vermelding dat die grenzen door het schepencollege kunnen worden gewijzigd met goedkeuring van de Minister.

De hierboven opgesomde voorschriften kunnen eigendomsbeperkingen inhouden, met inbegrip van bouwverbod.

Wanneer een streek-, gewest of algemeen plan bestaat, richt het bijzonder plan zich naar de aanwijzigingen en bepalingen ervan, en vult ze aan. Het kan er desnoods van afwijken.

De goedkeuring van het bijzonder plan door de Koning ontheft de gemeente van alle andere wettelijke formaliteiten inzake rooiplannen.

De rooiplannen voor de steden of voor de aaneengebouwde gedeelten in de plattelandsgemeenten, die voor de uitvoering van het plan van aanleg nodig mochten zijn, worden door de gemeente raad vastgesteld, evenwel zonder dat het advies van de Bestendige Deputatie van de Provinciale Raad en de goedkeuring van de Koning, voorgeschreven bij artikel 76 van de gemeentewet, nog vereist zijn";

Overwegende dat uit het aangehaalde wetsartikel volgt dat een bijzonder plan van aanleg, net zoals alle andere plannen van aanleg, ertoe strekt voor elk onderdeel van zijn beheersingsgebied de bestemming o.m. in functie van de onderscheiden taken van de menselijke bedrijvigheid te bepalen en alzo vast te stellen welke met die bestemming overeenstemmende of verenigbare gebouwen in elk van die gebiedsonderdelen toegelaten

kunnen worden en hoe de inplanting van die bouwwerken op de bodem mag gebeuren; dat zodoende een bijzonder plan van aanleg onrechtstreeks bepaalde activiteiten kan toelaten of verbieden;

Overwegende dat in de industriezone van het bijzonder plan van aanleg in kwestie afvalverwerkende bedrijven toegelaten zijn, zonder beperking wat betreft de capaciteit ervan of de aard van de verwerkte afvalstoffen; dat de afvalverwerking op zich dus niet onverenigbaar is met de bestemming "industriezone"; dat echter blijkens het aangehaalde stedenbouwkundige voorschrift afvalverwerkende bedrijven slechts toegelaten zijn in zover zij enkel afvalstoffen verwerken die afkomstig zijn van bedrijven die in de industriezone zelf gevestigd zijn; dat het voorschrift dat "enkel de afvalstoffen afkomstig van de inrichtingen gevestigd binnen de grenzen van het BPA, mogen opgeslagen, eventueel verwerkt worden en afgevoerd worden door de daartoe aangewezen erkende bedrijven en/of instellingen en dit voor zover daartoe de vereiste milieuvergunning is verkregen" en "elke andere vorm van afvalstoffen wordt uitgesloten binnen deze zone", geen voorschrift is dat "de gedetailleerde bestemming van het gebiedsdeel vaststelt", zoals bedoeld in artikel 16 van de stedenbouwwet; dat dit voorschrift immers niet de aanwending van de grond of de inplanting op de bodem betreft; dat het evenmin de bestemming van het betrokken perceel bepaalt in functie van een bepaalde industriële bedrijvigheid, doch rechtstreeks de activiteiten regelt van bedrijven die zich binnen het beheersingsgebied van het aanlegplan vestigen, en derhalve uitsluitend betrekking heeft op de exploitatie van die bedrijven; dat het bedoelde voorschrift overigens ondubbelzinnig die strekking heeft; dat dit duidelijk blijkt uit het verslag van de ontwerper van 24 augustus 1992, waarmee het college van burgemeester en schepenen zich op 31 augustus 1992 akkoord heeft verklaard, en waarin het bezwaarschrift

van verzoekster tegen het voorlopig aangenomen ontwerp van bijzonder plan van aanleg wordt verworpen, en ook uit het advies van 21 december 1992 van de Regionale Commissie van advies voor de ruimtelijke ordening voor de streek Vlaams Brabant; dat het middel gegrond is; dat het niet nodig is de andere middelen van het verzoekschrift te onderzoeken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het bij besluit van 22 juni 1994 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden goedgekeurd bijzonder plan van aanleg nr. 64 "Werkhuizenstraat" genaamd, van de stad Vilvoorde, bestaande uit een bestemmingsplan en stedenbouwkundige voorschriften, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 26 juli 1994;

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Artikel 3.

Dit arrest zal in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op twee mei 1900 zesennegentig, door de
VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
Mevr.	M. VRINTS,	staatsraad,
de H.	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.